

(1) Dit citaat verwijst naar een evenement dat plaatsvond op de 25e februari 1848 te Antwerpen.

In een volgende bijdrage gaan we met vriend Dickens verder op stap doorheen het schone Frans-Vlaanderen der vorige eeuw.

Charles Dickens verscheen eerder in *Zuid-Vlaanderen* een gedraagsplaat met schitterende voorstudieën van letters. «Hier kwam C. Dickens voorbij, hij keerde gauw terug!». Zo het Comité Flemand de France dit initiatief niet had kunnen ? Goed dan!

Charles Dickens verscheen eerder in *Zuid-Vlaanderen* een gedraagsplaat zekeer moet leren. »

ook nog — o wat leuk, zeg! — Vlaams «klappet» kan. Laat ze waar men zich voorlijk maakt over een franssprekende kelner die deren, het echte Vlaanderen in België en Frankrijk, ontdekt: niet ten uit Noord en Zuid kunnen van hem lezen hoe men het Vlaams kwijkt Engheslaan een stralend-zonning pretele te worden! Omhalts in bloesemende kindertuinen. Een donker kolentot kan bij deze details. Ook fantaseit overtuigt mensen de grauwste wrekkingen om tijden? Dickens blijkt daarop duizend ogen. Hij ziet en wantt alle niet aan je hart komen, slieken pilletten, maar vlei je negeer donige club en lees h' paar uurtaalstekke grappaes van Charles niet meerdaat, je zit met kopzorgen? Waarde vriend, laat het den opgevuld, als ook de schouders zijn justere tekening van dit landschap uit vroegere mesjes, waarbij het veel nu om het voorhoofd, dan om het middel kantaaal niet de grote, naar Hollandse tract gebouwde ramen, glan- den opgevuld, als ook de schepen voordekken de vrouwen schoffelen en spitten, per kado van het ene land naar het andere geddelied. Hier vindt men de lange entourages mijlen door middel van boottjes te beriken zjin. Hier zin de streeken war welke te beriken zjin via opblaasbare, oude, stenen boederijen, en moerasig land. Hier zin de windmolens, die bewust, maar ik bedoede toen Dover. »

We de kop beetpakt, trekt ook hij en start mee. Met Kales ontdekte Dickens voor eerst het Zuidvlaams achterland bij de zee. «Dijken en dubbakken en visachtige luchtsje en Calais, met iets van een ouder schoonhegespoed; Calais aan het buiten de werken van water smakelijk gebranden gevoegte, hete koffie, cognac en bordaux; en met de monomantie geeld te wisselen, Calais en gros en Calais, overal vertegenwoordigd door schenken vergiftenis aan iemand die U d'leb onrecht heeft aan detail, schenken vergiftenis aan iemand die U d'leb onrecht heeft aan gedaan. Ik was daar aan de andere kant er mij niet helemaal van detall, schenken vergiftenis aan iemand die U d'leb onrecht heeft aan met de monomantie geeld te wisselen, Calais en sellende mensen Calais, overal vertegenwoordigd door schoonhegespoed; Calais, aan het buiten de werken van water smakelijk gebranden gevoegte, hete koffie, cognac en bordaux; en

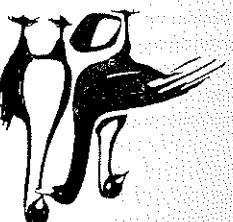
Dickens is een gentelman. Die boosaardige gevallen slaan om in schoolbewustzijn. De enzaaklike reiziger zal het een volgende maal gescreet maken en niet doorreizen. Hij blijft, en ontdekt het andere geschiedenis.

Dickens is een goede heer, maar niet voor die stad uitkijkt». De pakketboot rilt en sputtert en naar die stad uitkijkt». Schepeskief wegduikt, en een mijl of twee naar rechts opduikt, terwijl de bootkolk die het kijken ontwijkte en de hoop ontmedigt; Kales geht hijs de trolen van zjin tour. «Boosardig Calais! Lässt niegengeschommeld in twee hafdoede delen: ziel en lichaam. Über berelke hij dan in een wankelbare toestand, gebrokken, gevleend dan gespield en geslingerd van je beste». Het eerste stukje vasteland gespield stak de scheep soms als een tweede jomaas op het strand van Kales. In het schip werd de reiziger «geslagen, geschorst, geschorst, geslagen, geschorst», en tot mijn volledige verrassing heeft kijken ontwikkelt en de hoop ontmedigt;

Dickens sust kalmereert en notissen. Dickens verkort verweende lange treinreizen. Zelf werkt hij op verre avonturen. Omlangen trainaartsen, professoren en notissen. Dickens ontdekt in wachtkamers van zijn genitaal, ontkoppeler.

Dickens. Oh, van die zwammer? ja, natuurlijk. In dit kleesgenoede was niet aan je hart komen, slieken pilletten, maar vlei je negeer donige club en lees h' paar uurtaalstekke grappaes van Charles niet meerdaat, je zit met kopzorgen? Waarde vriend, laat het den opgevuld, als ook de schouders zijn justere tekening van dit landschap uit vroegere mesjes, waarbij het veel nu om het voorhoofd, dan om het middel kantaaal niet de grote, naar Hollandse tract gebouwde ramen, glan-

«Het is toch een groot, toch een zwart traan, voor drieveleend hand, dit noch heeft ook zjin antrekkelijkheden... » (1).

Nijmegen
WARD CORSMIT
door

ontdek Frans-Vlaanderen